

Карлін, А. В. Гриценюк. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nznuoa/ekonomika/2011_16/39.pdf (дата звернення: 15.12.2013). — Назва з екрана.

4. Цогла О. О. Вітчизняна та міжнародна практика запровадження єдиного соціального внеску [Електронний ресурс] / О. О. Цогла, Р. Л. Хом'як. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/vnulp/menegment/2012_722/52.pdf.

Джур Ольга

к.т.н., доцент

Ткаленко Тарас

студент

Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара
м. Дніпропетровськ

РОЗВИТОК ВЕНЧУРНИХ ФОНДІВ УКРАЇНИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Розвиток національної економіки країн залежить від багатьох різноманітних факторів, серед яких є як загальні, що притаманні всім без винятку державам, так і специфічні, що характерні для окремих національних систем. Одним з найважливіших факторів розвитку, що притаманний всім країнам, є наявність фінансових ресурсів у достатньому обсязі. Особливо це стосується країн, що розвиваються, у т.ч. і України. Інвестиційний бізнес за останні роки зарекомендував себе як один з дійових інструментів фінансової підтримки та розвитку реального сектору економіки. Інститути спільного інвестування довели свою ефективність в багатьох країнах

Для будь-яких інноваційних змін в промисловій сфері або іншій галузі, необхідне фінансування, коли обсяг коштів для фінансування проекту змін, набагато більший за реальні можливості установи чи галузі в цілому щодо виділення коштів. Тому найчастіше, для інноваційних проектів та змін залучають зовнішні інвестиції.

Основою сучасного механізму підприємництва є формування розвинутої інфраструктури фінансового ринку, ефективної діяльності на ньому фінансових посередників.

В Україну після прийняття Верховною Радою 16 липня 1990 р. «Декларації про державний суверенітет» розпочався процес формування власної правової бази для створення і функціонування вітчизняного ринку цінних паперів. Правове регулювання ринку цінних паперів в Україні здійснюється як державними органами, так і самоврядними організаціями учасників фондового ринку.

За ринкових умов законодавчо-правове регулювання є одним з основних факторів знаходження вектору успіху діяльності різноманітних елементів фінансового ринку. Розвиток ринкових відносин зумовлює якість фінансово-правового регулювання. Це означає наростаючу диференціацію та водночас інтеграцію фінансово-правових регуляторів, створюється свого роду інфраструктура останніх. Фінансово-правова інфраструктура – це не просто набір способів, методів та механізмів фінансово-правового регулювання, не просто його структурованість, тобто поділ на різновиди, ланки тощо, а вираження в усталеній моделі нормативно-організаційних форм фінансово-правового регулювання. Саме фінансово-правове регулювання у практичному значенні узгоджує економічні інтереси. Своє вираження та практичну реалізацію фінансове право знаходить у законах, підзаконних актах, постановах Кабінету Міністрів, відповідних міністерств, відомств, державних комітетів, рішеннях Національного банку, державних комісій (Держфінмоніторингу, Держрегулювання ринку фінансових послуг, ДКЦПРФ), судових рішеннях з фінансово-правових проблем тощо [1].

Серед великої чисельності різновидів інститутів спільного інвестування більш детально погляд було зосереджено на венчурних фондах. Цей вид ІСІ вважається найбільш важливим у формуванні інвестиційних потоків країн і йому належить великий вплив на інвестиційну привабливість держави. Впровадження інноваційної моделі розвитку на основі власного наукового потенціалу - безальтернативний шлях до виведення економіки України на світовий рівень конкурентоспроможності. Інструментом реалізації інноваційної моделі розвитку є національна інноваційна система. Однією зі складових національної інноваційної системи, що виконує функції підтримки розвитку новаторських технологічних компаній, є інститути венчурного інвестування – венчурні фонди та венчурні компанії.

Переваги венчурного інвестування як головного джерела фінансування у сфері малого та середнього інноваційного бізнесу полягають у тому, що підприємства, які розвиваються, можуть отримати інвестиції тоді, коли інші фінансові інститути утримуються від ризикованих капіталовкладень.

Щодо реалій розвитку діяльності венчурних фондів України, то основна проблема полягає в тому, що в Україні не створена відповідно до проголошеної інноваційної моделі економічного розвитку індустрія венчурного інвестування. За експертним висновком Інституту економіки та прогнозування НАН України, в Україні збільшення капіталізації венчурних фондів на сьогодні не призводить до адекватного зростання інвестиційних потоків в інноваційні сектори економіки, спеціалізація венчурних фондів на інвестиціях в новостворені інноваційні підприємства для України є винятковою.

Таким чином, в Україні розвиток інститутів венчурного інвестування має спотворений характер, що полягає в переважному використанні організаційної форми венчурних фондів в інтересах окремих компаній всупереч загальнодержавним інтересам і проявляється, перш за все, в

напрямку інвестиційних потоків в інноваційній економіці.

У багатьох розвинених країнах світу ІСІ (інститути спільного інвестування) направляє кошти інвесторів в інноваційну сферу. В Україні тенденції абсолютно інші - кошти венчурних фондів тривалий час інвестувалися в будівництво і нерухомість і були слабо орієнтовані на "хай-тек" технології. До 2003 року кількість таких фондів скоротилася з 329 до 129, а ті, що залишилися повинні бути ліквідовані або реорганізовані відповідно до закону [2].

Вагомою подією квітня 2013 р. для України був захід, коли венчурні фонди Runa Capital, Almaz Capital, TA Venture і інноваційний парк BIONIC Hill оголосили про створення грантового фонду Global Technology Foundation (GTF). Фонд надаватиме гранти і підтримку перспективним українським ІТ проектам передпосівної стадії розвитку. Згідно з планами засновників, головне завдання GTF - створити ефективний механізм передінвестиційної підтримки стартапів, що сприяє розвитку венчурної інфраструктури і екосистеми високотехнологічного бізнесу. Підтримку отримують технологічні проекти у таких галузях, що швидко розвиваються, як програмне забезпечення, інтернет, мобільні застосування. Пріоритетні сфери діяльності фонду: ІТ у сфері державних (публічних) послуг, зв'язку, медіа, освіти, медицини і охорони здоров'я; програмне забезпечення для фінансової і банківської сфери, мобільних пристроїв; ігрові застосування; електронна комерція. Інформаційні технології - один з найперспективніших напрямів розвитку України і українського бізнесу. Прогнозується, що в найближчі кілька років частка ІТ у ВВП України повинна зрости у п'ять-шість разів, з 0,5% до 2,5-3% [3]. Також в травні 2013 р. в Україні відкрився новий венчурний фонд Harry Farm Fund, який об'єднає венчурних інвесторів України і США. Американсько-український інноваційний фонд Harry Farm Fund спрямований на підтримку ІТ-стартапів, націлених на завоювання глобальних ринків. У фокусі фонду - нові технології, що трансформують традиційні галузі бізнесу, особливо Enterprise SAAS, Consumer Digital, Media Technologies, Finance/Payments [4].

Головною проблемою реалізації інвестиційно-інноваційного розвитку є розрив між двома важливішими стадіями інновацій - науковими дослідженнями й масовим виробництвом продукції з використанням їх результатів. Однією з найважливіших складових інноваційного процесу та перспективним механізмом економічної стабілізації держави є венчурний бізнес, феномен надактивного розвитку якого пов'язаний з пріоритетним розвитком високотехнологічних та Аналіз показав наявність високотехнологічних підприємств та галузей, що мають потенціал зросту й велику кількість перспективних проектів, потребують фінансування і є потенційно вигідними для венчурного інвестора. До заходів державної політики, які необхідно розробити слід віднести розробку пропозицій в рамках концепції стійкого розвитку суспільства; активне використання адміністративних методів регулювання, що узгоджують діяльність

високотехнологічних підприємств України для вирішення приватних та суспільних інтересів.

Список використаних джерел

1. Дацій, Н.В. Механізм функціонування інституту спільного інвестування в державі [Текст] / Н.В. Дацій // Інвестиції: практика та досвід. — 2010. — № 14. — С. 6—8.

2. Стратегія економічного розвитку країн в умовах глобалізації. У 5 т. – Дніпропетровськ : Біла К.О., 2012.

3. Найбільші венчурні фонди СНД створюють перший в Україні грантовий фонд для стартапів [Електроний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/business/career/1548733>. — Назва з екрана.

4. Новий венчурний фонд інвестуватиме в проекти резидентів київських інкубаторів [Електроний ресурс]. — Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/ru/publish/article?art_id=246340. — Назва з екрана.

Завидівська Ольга

к.е.н., викладач

Львівський інститут банківської справи УБС НБУ

м. Львів

ДОСТУПНІСТЬ ЖИТЛА В УКРАЇНІ

Поглиблення розвитку основних засад ринкової економіки в Україні потребує створення належного рівня соціального забезпечення населення. Одним із соціально-економічних показників якості та рівня життя громадян є забезпечення населення країни житлом.

Відповідно до міжнародних стандартів річний обсяг будівництва житла має становити 1 кв. м на людину. В останні роки в Україні на одну людину будується 0,13–0,22 кв. м [1], що в 2-3 рази поступається навіть пострадянським країнам (Росії, Білорусії, Казахстану), не кажучи про країни Європейського Союзу та США [2, с. 40].

В зарубіжній і вітчизняній економічній теорії існують різні підходи до оцінки доступності житла. Найбільш поширеною є методика ООН–ХАБІТАТ [3], згідно якої коефіцієнт доступності житла (K_d) визначається кількістю років впродовж яких сім'я може заощадити кошти на придбання житла, якщо всі доходи будуть спрямовані саме на отримання житла.

Оскільки, ціна житла визначається добутком вартості 1 кв. м житла на загальну площу квартири, можемо розрахувати коефіцієнт доступності житла (K_d) на первинному ринку нерухомості для молоді української сім'ї з двох